KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 23.5.2006
KOM(2006) 243 wersja ostateczna

2006/0078 (CNS)
2006/0079 (CNS)

SPRAWOZDANIE KOMISJI

do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie realizacji i wyników programu ochrony euro przed fałszowaniem - programu Perykles

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

zmieniająca i rozszerzająca decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles")

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

rozszerzająca na nieuczestniczące państwa członkowskie stosowanie decyzji 2006/.../WE zmieniającej i rozszerzającej decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles")

(przedstawione przez Komisję)

SPRAWOZDANIE KOMISJI

do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie realizacji i wyników programu ochrony euro przed fałszowaniem - programu Perykles

1. Ogólne informacje

Wspólnotowy program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem - program Perykles – został utworzony na mocy decyzji Rady z dnia 17 grudnia 2001 r. (2001/923/WE), „decyzji w sprawie programu Perykles", zmienionej i rozszerzonej decyzją Rady nr 2006/75/WE, ma na celu wspieranie i uzupełnianie środków podejmowanych przez państwa członkowskie oraz w ramach istniejących programów ochrony euro przed fałszowaniem. Do środków tych należą wymiana informacji (seminaria, warsztaty, spotkania i konferencje), staże i wymiany pracownicze oraz wsparcie techniczne, naukowe i operacyjne.

Artykuł 13 ust. 3 lit. a) decyzji ustanawiającej program Perykles ustanawia wymóg sporządzania sprawozdania z oceny programu Perykles, któremu towarzyszyć ma stosowny wniosek czy przedmiotowy program powinien być kontynuowany czy przyjęty.
Sprawozdanie z oceny programu Perykles wydano dnia 30 listopada 2004 r. i przedstawiono je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Dnia 8 kwietnia 2005 r. Komisja przedstawiła wniosek, w oparciu o który Rada przedłużyła program na rok 2006 i przydzieliła mu środki finansowe w wysokości jednego miliona euro.

Artykuł 13 ust. 3 lit. b) stanowi, że szczegółowe sprawozdanie z wdrożenia i wyników programu należy przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 30 czerwca 2006 r. Niniejsze sprawozdanie spełnia omawiany wymóg.

2. Tendencje w zakresie fałszowania euro

Od początku lata 2003 roku liczba wykrywanych sfałszowanych banknotów euro w obiegu utrzymuje się na stałym poziomie około 50 000 sztuk miesięcznie, czyli niższym niż wartości odnotowywane w okresie przed wprowadzeniem euro, niższym również niż liczba fałszowanych dolarów amerykańskich oraz bardzo niskim w stosunku do dziewięciu miliardów autentycznych banknotów euro znajdujących się w obiegu. Równocześnie rośnie liczba fałszywych monet euro, jednak w porównaniu z odnotowywanymi dotychczas wartościami pozostaje na niskim poziomie. Ponadto policja przeprowadziła szereg udanych akcji zamykania wytwórni fałszywych pieniędzy i przejęła znaczne ilości sfałszowanych banknotów i monet zanim zostały one wprowadzone do obiegu.

W tabelach 1a i 1b podsumowano tendencje związane z fałszowaniem banknotów i monet euro.

Tabela 1a		
Fałszywe banknoty euro wykryte w obiegu 2002 - 2005		
styczeń-czerwiec 2002 r.	21965	

Tabela 1b		
Fałszywe monety euro wykryte w obiegu 2002 - 2005		
styczeń-czerwiec 2002 r.	68	

lipiec-grudzień 2002 r.	145153		lipiec-grudzień 2002 r.	2271	
2002 r.		167118	2002 r.		2339
styczeń-czerwiec 2003 r.	230534		styczeń-czerwiec 2003 r.	8100	
lipiec-grudzień 2003 r.	311925		lipiec-grudzień 2003 r.	18091	
rok 2003 r.		542459	rok 2003 r.		26191
styczeń-czerwiec 2004 r.	307000		styczeń-czerwiec 2004 r.	36191	
lipiec-grudzień 2004 r.	287000		lipiec-grudzień 2004 r.	38309	
2004 r.		594000	2004 r.		74500
styczeń-czerwiec 2005 r.	293442		styczeń-czerwiec 2005 r.	184007	
lipiec-grudzień 2005 r.	287459		lipiec-grudzień 2005 r.	78677	
2005 r.		580901	2005 r.		262684

Ogólnie korzystna sytuacja jest wynikiem długich przygotowań na szczeblu legislacyjnym i instytucjonalnym oraz jest dowodem szeroko zakrojonej współpracy na poziomie unijnym i mi ędzynarodowym. Komisja przedstawiła podstawowe pomysły dotyczące ochrony euro w komunikacie opublikowanym już w roku 1998[1]. Na tej podstawie w 2001 r.[2] Rada przyjęła podstawowe rozporządzenie, kładące instytucjonalne podstawy struktury ochrony; rozporz ądzenie to poprzedzała przyjęta w 2000 r. decyzja ramowa Rady[3],na mocy której zwiększono ochronę euro za pomocą sankcji karnych oraz do pewnego stopnia ją zharmonizowano. W roku 1999 rozszerzono mandat Europolu na walkę z fałszowaniem pieniędzy[4], a w 2005 r. jeszcze bardziej poszerzono jego kompetencje ustanawiając Europol centralnym biurem ds. przeciwdziałania fałszowaniu euro. W odniesieniu do sankcji karnych Komisja opublikowała dwa sprawozdania[5] z wykonania wyżej wymienionej decyzji ramowej, które wykazały zadowalający stopień jej realizacji.

Aby zapewnić przejrzystą strukturę walki z fałszowaniem pieniędzy oraz ścisłą współpracę i skuteczny przepływ informacji, we wszystkich państwach członkowskich założono Krajowe Biura Centralne (KBC). W Europejskim Banku Centralnym i Europolu działają bazy danych i systemy wymiany informacji. W państwach członkowskich utworzono specjalne organy zajmuj ące się analizą techniczną fałszywych pieniędzy, przy Europejskim Banku Centralnym – fa

[1] Komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Banku Centralnego z dnia 22 lipca 1998 r. pt.: „Ochrona euro - zwalczanie fałszerstw" COM(98) 474 wersja ostateczna.

[2] Dz.U. L 181 z 4.7.2001: rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem oraz Dz.U. L 181 z 4/7/2001 rozporządzenie Rady (WE) nr 1339/2001 rozszerzające działanie rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 na państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty.

[3] Dz.U. L 140 z 29.5.2000: decyzja ramowa Rady w sprawie zwiększenia ochrony poprzez sankcje karne i inne sankcje za fałszowanie w związku z wprowadzeniem euro.

[4] Dz.U. C 149/16 z 28.5.1999 decyzja Rady z dnia 29.4.1999 r. rozszerzająca mandat Europolu na walkę z fa łszowaniem pieniędzy i środków płatniczych

[5] Sprawozdanie Komisji COM(2001) 771 z 13.12.2001, drugie sprawozdanie Komisji COM(2003) 532 z 3.9.2003

łszywych banknotów, a fałszywych monet przy Komisji.

Dzięki wymianie informacji i rozwojowi współpracy program Perykles odgrywa istotną rolę przyczyniając się do obecnie odnotowywanych wyników w zakresie ochrony euro i walki z fałszowaniem pieniędzy. Aby utrzymać dotychczas osiągnięte wyniki w zakresie walki z fałszowaniem euro oraz wykorzystać je w przyszłości, należy stale zachowywać odpowiednie środki ostrożności. Ponieważ w tym zakresie istotną rolę odgrywają szkolenia i pomoc techniczna, program Perykles powinien być kontynuowany.

3. Sprawozdanie z oceny

Zgodnie z art. 13 ust. 3 lit. a) decyzji ustanawiającej program Perykles, ocenę programu Perykles powierzono niezależnemu kontrolerowi z ramienia Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), który przedstawił sprawozdanie z oceny dnia 30 listopada 2004 r.

Oceniający zbadał dokumentację 21 działań przeprowadzonych w ramach programu Perykles do marca 2004 r. z inicjatywy państw członkowskich lub Komisji. Na podstawie kwestionariuszy wypełnionych przez organizatorów i uczestników oraz dyskusji z zainteresowanymi osobami, oceniający przedstawił następujące podstawowe wnioski[6]:

- program przyczynił się do poprawy świadomości wspólnotowego wymiaru euro oraz poszerzył wiedzę uczestników w zakresie powiązanych praw i instrumentów, a zwłaszcza odpowiednich przepisów prawa wspólnotowego i szerszego prawa europejskiego.

- Większość treści objętych wymianą informacji oraz metodologii/środków została zaprezentowana podczas szeregu warsztatów, spotkań i seminariów.

- Udało się częściowo dotrzeć do grupy docelowej, do której skierowany jest program, głównie do funkcjonariuszy organów ścigania; udział przedstawicieli sektora banków komercyjnych, specjalistów-prawników lub izb handlowych był niewystarczający.

- Badane działania uznano za odpowiednie i uwzględniające główne cele programu.

- W odniesieniu do kosztów oceniający uznał, że niektóre z projektów były szczególnie kosztowne i zwrócił uwagę na poszczególne pozycje kosztów.

Oceniający przedstawił szereg zaleceń, które uwzględniono przy opracowywaniu programu Perykles na 2006 r. Mianowicie:

- program powinien być kontynuowany przez następne cztery lata i powinien dysponować przynajmniej takim samym budżetem (1 mln EUR rocznie) oraz tymi samymi środkami i być skierowany do tych samych grup docelowych. Po czterech latach należy przeprowadzić ponowną ocenę.

- Należy położyć nacisk na szkolenia praktyczne oraz promować wymiany

[6] Sprawozdanie z oceny, str. 4, 21, 22 i 23

pracownicze i szkolenia specjalistyczne, łącznie ze studiami przypadków. Działania te są również tańsze.

4. Realizacja programu

Na podstawie kwoty referencyjnej w wysokości 4 mln EUR na lata 2002-2005 oraz 1 mln EUR na rok 2006, zatwierdzono roczne środki na program Perykles w kwocie 1,2 mln EUR na rok 2002; 0,9 mln EUR na rok 2003; 0,9 mln EUR na rok 2004; 1 milion EUR na rok 2005 i 1 milion EUR na rok 2006.

Realizacja programu została spowolniona głównie przez to, że program przyjęto dopiero w grudniu 2001 r. Tak więc pierwszy projekt w ramach programu Perykles zrealizowano w pa ździerniku 2002 r., a suma wykorzystana w 2002 r. wyniosła nieco poniżej 40% pierwotnie przyznanego budżetu (przydział został skorygowany w dół w ciągu roku). Następnie program nabrał rozpędu i w latach 2003, 2004 i 2005 przydziały budżetowe zostały w dużym stopniu wykorzystane. Przedstawione przez państwa członkowskie plany wykazują pełną realizację w 2006 r.

Na podstawie tych statystyk/prognoz przewiduje się, że całkowity poziom wykorzystania w okresie 2002-2006 osiągnie 80% pierwotnej kwoty referencyjnej.

W tabeli 2 przedstawiono główne dane zbiorcze z realizacji programu Perykles.

Tabela 2 **Perykles - podsumowanie realizacji w latach 2002-2005 oraz plany na rok 2006**

Rok budżetowy	Liczba projektów	Inicjujące PCz	Główne grupy docelowe	Liczba uczestników	Wykorzystanie dotacji	Przydział budżetowy	Poziom wykorzystania
2002	7 P.Cz. 5 KOM 2	DE, IT, ES, EL, (NL + UK)	Policja, sektor finansowy	366	474 905	1 200 000	39,6 %
2003	16 P.Cz. 12 KOM 4	PT, IT, DE, ES, FR, FI, EL	Policja, sądownictwo, sektor finansowy, handel	753	847 168	900 000	94,1 %
2004	15 P.Cz. 11 KOM 4	AT, FR, DE, EL, IT, ES, PT,	Policja, sądownictwo, sektor finansowy, banki	586	774 926	900 000	86,1%
2005	12 P.Cz. 7 KOM 5	FR, DE, , IT, ES	Sektor finansowy, banki, policja, sądownictwo, handel	738	921 912	1 000 000	92.1%
2006 (plany)	14 P.Cz. 13 KOM 1	B, DE, ES, FR, HU, IT, IR, PO	Sektor techniczny, finansowy, banki, sądownictwo	700	980 000	1 000 000	98.0%
OGÓŁEM(szacunki)	64 P.Cz. 48 KOM 16			3143	3 998 911	5 000 000	80.0%

5. Wartość dodana programu

Program Perykles był źródłem istotnej wartości dodanej w kontekście ochrony euro przed fa

łszowaniem. Dowodzi tego szeroki wachlarz podjętych działań, dokładne ukierunkowanie działań oraz duża liczba uczestników. Nacisk położono na europejski wymiar walki z fałszowaniem euro, a poza państwami członkowskimi UE działania można było skierować na zagrożone obszary geograficzne. Ponadto program Perykles wniósł niebagatelny wkład w dalsze ulepszanie koordynacji i współpracy na szczeblu międzynarodowym, europejskim oraz na poziomie państw członkowskich oraz przyczynił się do utworzenia solidniejszych struktur ochrony europejskiej waluty.

Szeroki zakres działań

W trakcie trzech pierwszych lat programu rozpoczęto 50 projektów; w roku 2006 państwa członkowskie i Komisja zainicjują kolejnych 14. Spośród łącznie 64 projektów 48 pochodzi od odpowiednich władz w państwach członkowskich, a 16 zainicjowały Komisja/OLAF.

Większość przeprowadzonych projektów to konferencje, seminaria i warsztaty oraz specjalistyczne kursy szkoleniowe. Ponadto rozpoczęto organizację wymian pracowniczych, które stały się stałym elementem programu Perykles. Po rozszerzeniu ten typ działań będzie najprawdopodobniej kontynuowany, zgodnie z zaleceniami oceniającego program Perykles. W ramach trwającego programu Perykles przeprowadzono tylko jedną analizę techniczną, a dwie są realizowane w 2006 r. W tabeli 3 przedstawiono analizę programu Perykles pod kątem typów projektów.

Tabela 3 **Perykles- analiza wg typu działań w latach 2002-2006**

Rok budżetowy	Konferencje	Wymiana pracownicza	Badania	Ogółem
2002	6	1	-	7
2003	11	4	1	16
2004	10	5	-	15
2005	8	3	1	12
2006 (plany)	9	4	1	15
OGÓŁEM(szacunki)	44	17	3	64

Wybrane grupy docelowe i uczestnicy

W projektach realizowanych w ramach programu uczestniczyło ponad 3150 ekspertów. W pierwszych latach programu znaczną większość uczestników stanowili funkcjonariusze organów ścigania niezaangażowani w ramach swoich obowiązków we wspólnotowe wysiłki w zakresie zapobiegania fałszowaniu euro. Skupienie się na tej grupie stanowiło odzwierciedlenie pilnej potrzeby ustanowienia bliższych relacji zawodowych w celu usprawnienia walki z fałszowaniem euro. Sprawozdanie z oceny (str. 10 i 11) wykazuje, że do marca 2004 r. 65% uczestników stanowili głównie funkcjonariusze organów ścigania. Począwszy od roku 2003 zaobserwowano większe zaangażowanie władz sądowniczych, podczas gdy od roku 2004 i 2005 odnotowano większy udział sektora finansowego (pośrednicy finansowi sektora publicznego, krajowe banki centralne, banki komercyjne i inne instytucje finansowe).

Zmiany te są zgodne z zaleceniami oceniającego. Jednocześnie coraz większą wagę przykłada się do organizacji seminariów bardziej technicznych. Prowadząc program, organizatorzy starali się unikać dublowania uczestnictwa; w sprawozdaniu z oceny odnotowano, że cel ten został osiągnięty.

W odniesieniu do pochodzenia uczestników, w sprawozdaniu z oceny podano, że pochodzili oni z 76 państw, a większość z nich z państw członkowskich. Wskazano, że poziom uczestnictwa niektórych państw był bardzo niski, dotyczyło to między innymi kilku państw nale żących do strefy euro. Stan ten może być odzwierciedleniem sytuacji organizacyjnej, a nie strukturalnej; obecnie podejmowane są wysyłki aby zapewnić wyrównany udział przedstawicieli poszczególnych państw. Niektóre z państw wykazały się większą aktywnością w organizowaniu imprez, przy czym Włochy zorganizowały 21% całkowitej liczby projektów. Od roku 2005 nowe państwa członkowskie zaczęły aktywnie uczestniczyć w organizacji projektów w ramach programu Perykles.

Europejski wymiar

Jak wspomniano w sprawozdaniu z oceny (str. 14) działania organizowane w ramach programu Perykles obejmowały wszystkie dziedziny istotne w kontekście ochrony euro: organy ścigania, sądownictwo oraz kwestie finansowe i techniczne szczególnie promowały utworzenie sieci pozwalających na osiągnięcie większej skuteczności w walce z fałszowaniem pieniędzy. Europejski wymiar ochrony euro podkreśliło systematyczne zaangażowanie w dzia łania w ramach programu Perykles EBC, Europolu i innych organizacji europejskich i mi ędzynarodowych. Europol uzupełnia rolę OLAF dzięki swojemu zaangażowaniu w fazie oceny i realizacji programu Perykles i współpracuje z OLAF w tworzeniu i realizacji specjalistycznych projektów, takich jak szkolenia pod nazwą „Bitmap"; Europol udostępnił wiedzę specjalistyczną, podczas gdy Komisja/OLAF zapewniły zaplecze i finansowanie programu Perykles. W kwestiach związanych z ochroną euro, za którą odpowiadają państwa członkowskie, wiedzy fachowej zasięgano u odpowiednich służb krajowych.

Zakres geograficzny

Działania w ramach programu Perykles odbywały się przeważnie na terenie UE. Jednak szereg działań zorganizowano w państwach trzecich lub kandydujących, co dało wyraz szczególnym potrzebom ochrony euro. Priorytetem w państwach kandydujących oczekujących na przyst ąpienie były działania informacyjne. Dzięki zidentyfikowaniu obszarów mających największy wpływ na produkcję fałszywych banknotów, działania programu Perykles skupiły się na Ameryce Południowej, a zwłaszcza na Kolumbii, podobnie jak na państwach sąsiadujących z UE, łącznie z Bułgarią i Rumunią.

W efekcie dzięki obszarom geograficznym objętym działaniami oraz zróżnicowanym grupom docelowym udało się zastosować wielodyscyplinarne i ponadnarodowe podejście określone w art. 3 decyzji ustanawiającej program Perykles. Wielodyscyplinarność osiągnięto dzięki zapewnieniu odpowiedniego poziomu wiedzy fachowej i kontroli przygotowania zawodowego uczestników oraz poprzez weryfikację treści działań.

Koordynacja między organami europejskimi i w ramach Komisji

Zgodnie z art. 5 decyzji ustanawiającej program Perykles, ma on być wdrażany i koordynowany przez Komisję i państwa członkowskie, ściśle ze sobą współpracujące. Działaj ąca przy Komisji Grupa specjalistów w zakresie fałszowania euro, która zrzesza ekspertów ze wszystkich państw członkowskich i państw kandydujących we współpracy z Europolem, EBC i Interpolem koordynuje program Perykles i inne działania szkoleniowe. Forum to zapewnia jak najefektywniejsze wykorzystanie zasobów i wysiłków podejmowanych w celu ochrony euro. Działania w zakresie szkoleń i pomocy technicznej prowadzone przez EBC i Europol są ściśle koordynowane z programem Perykles. Jest to zgodne z motywem 7) decyzji ustanawiającej program Perykles.

Program Perykles praktycznie scentralizował inicjatywy w zakresie ochrony euro prowadzone przez Komisję i państwa członkowskie na poziomie wspólnotowym i w znacznym stopniu zast ąpił specjalną komisyjną pozycję budżetu „ochrona euro". Niewielka liczba projektów w zakresie ochrony przed fałszowaniem pieniędzy prowadzona jest w ramach innych wspólnotowych programów, takich jak TAIEX i Twinning. Projekty te dotyczą głównie poszczególnych państw lub poszczególnych zagadnień (tj. nie kwalifikują się do objęcia ich programem Perykles) oraz są systematycznie koordynowane z programem Perykles przez odpowiednie służby Komisji we współpracy z państwami członkowskimi.

Zwiększona współpraca państw członkowskich i koordynacja ich działań

Sukcesu programu Perykles dowodzi zwiększona skuteczność współpracy funkcjonariuszy organów ścigania, a ostatnio również przedstawicieli instytucji sądowniczych i finansowych. Dotyczy to przede wszystkim państw członkowskich, ale również państw przystępujących, kandydujących i sąsiadujących z Unią. Program Perykles, poza elementem szkoleniowym i technicznym, zapewnia również forum regularnych kontaktów między ekspertami odpowiedzialnymi za ochronę euro, ale co ważniejsze, umożliwia im tworzenie kontaktów, które przyczyniają się do bliższych powiązań zawodowych i lepszej współpracy. Ścisła koordynacja projektów w ramach programu Perykles z inicjatywami Wspólnoty i państw cz łonkowskich umożliwiła wypracowanie większej ilości metod szkoleniowych opartych na najlepszych praktykach oraz lepsze zarządzanie treścią działań szkoleniowych. Dzięki temu najlepsi eksperci uczestniczą w szkoleniach prowadzonych najbardziej doświadczonych instruktorów, a treść każdego działania jest dostosowywana do potrzeb uczestników i umo żliwia osiągnięcie konkretnych celów.

Ulepszenia strukturalne

Projekty realizowane w ramach programu Perykles przyczyniły się do podniesienia poziomu świadomości i umiejętności oraz zapewniły m.in. szereg ulepszeń strukturalnych zarówno w pa ństwach członkowskich jak i w państwach trzecich. Ponadto w kilku krajach utworzono Krajowe biura centralne ds. walki z fałszowaniem pieniędzy; dwa seminaria zorganizowane w ramach programu Perykles wsparły (wówczas) przystępujące państwa w ich wysiłkach w zakresie stosowania prawnego dorobku wspólnotowego w dziedzinie ochrony euro; sporz ądzono kodeks postępowania dotyczący kontaktów z prasą i wymiany informacji; a jeden z warsztatów zaowocował wnioskiem w sprawie zalecenia Rady zainicjowanym przez państwo członkowskie.

* * *

UZASADNIENIE

Wspólnotowy program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem - program Perykles – został utworzony na mocy decyzji Rady z dnia 17 grudnia 2001 r. (2001/923/WE) i ma na celu wspieranie i uzupełnianie środków podejmowanych przez państwa członkowskie, jak również w ramach istniejących programów ochrony euro przed fałszowaniem. W oparciu o sprawozdanie z oceny programu Perykles z dnia 30 listopada 2004 r. wnioskuje się o przedłużenie obowiązywania decyzji Rady z dnia 17 grudnia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

Pierwsze przedłużenie do 2006 r.

Program Perykles pierwotnie trwał od dnia 1 stycznia 2002 r. do końca roku 2005. Dnia 8 kwietnia 2005 r. Komisja przedstawiła wniosek zmieniający i przedłużający program Perykles na okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. (COM/2005/0127/wersja ostateczna). W oparciu o sprawozdanie z oceny programu Perykles z dnia 30 listopada 2004 r. Rada wyraziła zgodę na przedłużenie programu Perykles.

Zdecydowała ona o przedłużeniu programu do dnia 31 grudnia 2006 r. ze względu na to, że w czasie debaty dysponowano wspólnotową perspektywą finansową obejmującą okres jedynie do końca 2006 r.

Wnioskowane dalsze przedłużenie programu i kwota

Na mocy osiągniętego przez Radę porozumienia program Perykles powinien zostać przedłużony o kolejne lata, do roku 2011, zgodnie z pierwotnym wnioskiem Komisji. Na posiedzeniu dnia 30 stycznia 2006 r. Rada uznała co następuje: „Rada uznaje wieloletni charakter programu Perykles i przychyla się do jego przedłużenia do 2011 r. W tym celu Rada zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosku w sprawie przedłużenia programu na okres rozpoczynający się w 2007 r., niezwłocznie po osiągnięciu porozumienia w sprawie ram finansowych na lata 2007-2013”[7].

Rada uwzględniła zwłaszcza następujące podstawy przemawiające za przedłużeniem programu:

- dalsze zachowywanie odpowiednich środków ostrożności, aby utrzymać na obecnym poziomie lub obniżyć zakres fałszowania banknotów euro oraz uniknąć wzrostu liczby podrabianych monet euro, co osłabiłoby zaufanie społeczeństwa;

- szkolenie/informowanie nowego personelu oraz rozszerzenie szkoleń na sektory, które skorzystały z programu Perykles w mniejszym stopniu, tj. pośredników finansowych, prokuratorów i personel techniczny;

- szkolenie odpowiedniego personelu w zakresie cech banknotów euro nowej generacji, które mają zostać wyemitowane pod koniec bieżącego dziesięciolecia;

- kładzenie szczególnego nacisku na szkolenia i pomoc techniczną w nowych państwach członkowskich, dając priorytet tym, które pierwsze wprowadzą euro jako wspólną walutę.

[7] Konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 30 stycznia 2006 r., str. 11

Istnieje wyraźna potrzeba szkoleń ustawicznych oraz pomocy technicznej w celu ochrony euro. Potrzeba ta wynika z faktu, że szereg państw członkowskich prawdopodobnie wejdzie do strefy euro oraz z konieczności ciągłej aktualizacji wiedzy fachowej stosownych służb.

Rada osiągnęła ostateczne porozumienie w sprawie perspektywy finansowej na okres 2007-2013 podczas posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 15-16 grudnia 2005 r[8].

Obecnie Wspólnota finansuje zazwyczaj programy, które okresem trwania odpowiadają perspektywie finansowej Wspólnoty. Upraszcza to zatwierdzanie programów i umożliwia unikanie procedur wypełniających okresy przypadające między nimi.

W świetle powyższych rozważań proponuje się przedłużenie programu Perykles na okres siedmiu lat, do końca 2013 r. przy zachowaniu niezmienionej rocznej kwoty jednego miliona euro rocznie – ogółem siedmiu milionów euro.

Proponowane zmiany

Proponuje się zwłaszcza wprowadzenie następujących zmian:

- do art. 1 ust. 2 decyzji ustanawiającej program Perykles, określając nową datę zakończenia programu: 31 grudnia 2013 r.;

- do art. 6 ustanawiając wartość referencyjną na poziomie 7 milionów EUR.

Uwzględniając okres przedłużenia wnioskuje się następujące zmiany terminów określonych w art. 13 ust. 3:

- w punkcie a) zmiana „30 czerwca 2005 r.” na “„30 czerwca 2013 r.”;

- w punkcie b) określenie dodatkowego terminu 30 czerwca 2014 r..

Datę stosowania w art. 15 należy zmienić na 1 stycznia 2007 r.

[8] (Dok. 15915/05)

2006/0078 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

zmieniająca i rozszerzająca decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles")

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 123 ust. 4 zdanie trzecie,

uwzględniając wniosek Komisji[9],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[10],

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego[11],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 13 ust. 3 lit. a) decyzji Rady 2001/923/WE[12] Komisja prześle do Parlamentu Europejskiego i Rady „do dnia 30 czerwca 2005 sprawozdanie, które jest niezależne od zarządzającego programem, oceniające istotę, skuteczność i efektywność programu i komunikat w sprawie, czy niniejszy program powinien być kontynuowany i przyjęty, z dołączonym odpowiednim wnioskiem".

(2) Sprawozdanie z oceny przekazane zgodnie z art. 13 decyzji zostało sporządzone 30 listopada 2004 r. Zawiera ono wniosek, że program realizuje wyznaczone cele i zaleca jego kontynuację.

(3) Finansowa kwota referencyjna, w rozumieniu pkt 34 Porozumienia mi ędzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i usprawnienia procedury budżetowej[13], zostaje włączona do niniejszego rozporządzenia na cały czas trwania programu, tym samym nie naruszając uprawnień organu budżetowego określonych w traktacie.

(4) Kontynuacja programu odzwierciedla potrzebę utrzymywania czujności, dalszego prowadzenia szkoleń i zapewniania pomocy technicznej koniecznej do utrzymania ochrony euro przed fałszowaniem poprzez zapewnianie stabilnych ram planowania programów państw członkowskich, zwłaszcza w okresie, w którym nowe państwa przystąpią do strefy euro.

[9] Dz.U. C […] […], str. […].
[10] Dz.U. C […] […], str. […].
[11] Dz.U. C […] […], str. […].
[12] Dz.U. L 339 z 21.12.2001, str. 50. Decyzja zmieniona decyzją 2006/75/WE (Dz.U. L 36 z 8.2.2006, str. 40).
[13] Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1

(5) Uwzględniając powyższe Komisja przedstawiła dnia 8 kwietnia 2005 r. wniosek w sprawie kontynuacji programu Perykles[14] do dnia 31 grudnia 2011 r.

(6) Przed osiągnięciem ostatecznego porozumienia w sprawie perspektywy finansowej Wspólnoty na lata 2007-2013, Rada zdecydowała o przedłużeniu programu Perykles na rok 2006.

(7) W konkluzjach z posiedzenia, które odbyło się dnia 30 stycznia 2006 r., Rada uznała wieloletni charakter programu Perykles i przychyliła się do jego przedłużenia do 2011 r. W tym celu Rada zwróciła się do Komisji o przedstawienie wniosku w sprawie przedłużenia programu na okres rozpoczynający się w 2007 r., niezwłocznie po osiągnięciu porozumienia w sprawie ram finansowych na lata 2007-2013.

(8) Stosowne jest aby programy wspólnotowe odpowiadały okresem trwania perspektywie finansowej Wspólnoty.

(9) Tak więc w obliczu potrzeby ustawicznego szkolenia i pomocy na rzecz ochrony euro, należy przedłużyć program Perykles do dnia 31 grudnia 2013 r. Dlatego decyzja 2001/923/WE powinna zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1
Zmiany

Niniejszym do decyzji 2001/923/WE wprowadza się następujące zmiany:

(1) Ostatnie zdanie art. 1 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Trwać będzie od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.”

(2) Po drugim akapicie art. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Finansową kwotę referencyjną na realizację wspólnotowego programu działania na okres od 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. niniejszym ustala się na 7 milionów EUR”

(3) W art. 13 ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

(a) lit. a) datę „30 czerwca 2005 r.” zastępuje się datą „30 czerwca 2013 r.”

(b) lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„ b) po zakończeniu początkowego i dodatkowego okresu programu a najpóźniej do dnia 30 czerwca 2006 i odpowiednio 2014 r., szczegółowe sprawozdania w sprawie wdrożenia i wyników programu, określające w szczególności wartość dodaną pomocy finansowej Wspólnoty.”

[14] COM(2005)127 wersja ostateczna

Artykuł 2
Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się w uczestniczących państwach członkowskich określonych w tiret pierwsze art. 1 rozporządzeniu Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 w sprawie wprowadzenia euro[15].

Artykuł 3
Wejście w życie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Sporządzono w Brukseli,

W imieniu Rady
Przewodniczący

[15] Dz. U.L 139 z 11.5.1998, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2169/2005 (Dz.U. L 346 z 29.12.2005)

2006/0079 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

rozszerzająca na nieuczestniczące państwa członkowskie stosowanie decyzji 2006/.../WE zmieniającej i rozszerzającej decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles")

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając wniosek Komisji[16],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[17],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przyjmując decyzję 2006/.../WE[18] Rada wskazała, że powinna ona stosować się do uczestniczących państw członkowskich określonych tiret pierwsze art. 1 rozporządzenia Rady (WE) 974/98 w sprawie wprowadzenia euro od dnia 3 maja 1998 r.[19].

(2) Jednak wymiana informacji i personelu oraz środki w zakresie pomocy i szkoleń, wdrożone w ramach programu Perykles powinny być jednolite w całej Wspólnocie, należy więc ustanowić konieczne przepisy, aby zagwarantować ten sam poziom ochrony euro w państwach członkowskich, w których euro nie jest oficjalną walutą.

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stosowanie decyzji 2006/.../WE rozszerza się na państwa członkowskie inne niż uczestniczące państwa członkowskie określone w tiret pierwszym art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 974/1998.

Artykuł 2

[16] Dz.U. C […] […], str. […].
[17] Dz.U. C […] […], str. […].
[18] Patrz: str… niniejszego Dziennika Urzędowego.
[19] Dz.U. L 139 z 11.5.1998, str. 1.

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli,

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Decyzja Rady z dnia [...] rozszerzająca decyzję Rady z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles") ostatnio zmienioną i rozszerzoną decyzją Rady 2006/75/WE

2. STRUKTURA ABM/ABB

Dziedzina/dziedziny polityki, których dotyczy wniosek i powiązane zadanie/zadania: Zwalczanie nadu żyć finansowych

3. POZYCJE W BUDŻECIE

3.1. Pozycje w budżecie (pozycje operacyjne i powiązane pozycje pomocy technicznej i administracyjnej (dawniej pozycje B..A)), wraz z treścią:

24 02 02 Perykles

3.2. Czas trwania działania i wpływu finansowego:

Od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

3.3. Informacje budżetowe (w razie potrzeby należy dodać rubryki):

Pozycja w budżecie	**Rodzaj wydatków**		**Nowe**	**Wkład EFTA**	**Wkład krajów ubiegających się o członkostwo**	**Dział w perspektywie finansowej**
24 02 02	Nieobowiązkowe	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	Nr 1a)

4. ZESTAWIENIE ZASOBÓW

4.1. Zestawienie Zasobów

4.1.1. Zestawienie środków na zobowiązania (CA) i środków na płatności (PA)

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj wydatków	Sekcja nr		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Ogółem
Wydatki operacyjne[20]										
Środki na zobowiązania (CA)	8.1	a	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	7,000
Środki na płatności (PA)		b	0,500	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,500	7,000
Wydatki administracyjne w ramach kwoty referencyjnej[21] brak										
KWOTA REFERENCYJNA OGÓŁEM										
Środki na zobowiązania		a+c	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	7,000
Środki na płatności		b+c	0,500	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,500	7,000

Wydatki na zasoby ludzkie i powiązane wydatki (NDA)	8.2.5	d	0,207	0,207	0,207	0,207	0,207	0,207	0,207	1,449

[20] Wydatki niewchodzące w zakres rozdziału xx 01 w tytule xx.

[21] Wydatki w ramach art. xx 01 04 w tytule xx.

Wydatki administracyjne, inne niż koszty zasobów ludzkich i powiązane koszty, nieuwzględnione w kwocie referencyjnej (NDA)	8.2.6	e	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,63

Indykatywne koszty finansowe interwencji ogółem

OGÓŁEM CA w tym koszty zasobów ludzkich		a+c+d+e	1,297	1,297	1,297	1,297	1,297	1,297	1,297	9,079
OGÓŁEM PA w tym koszty zasobów ludzkich		b+c+d+e	0,797	1,297	1,297	1,297	1,297	1,297	1,797	9,079

Szczegółowe informacje dotyczące współfinansowania

Jeżeli wniosek obejmuje współfinansowanie przez państwa członkowskie lub inne organy (należy określić które), w poniższej tabeli należy przedstawić szacowany poziom współfinansowania (można dodać kolejne rubryki, jeżeli współfinansowanie mają zapewniać różne organy):

Program będzie realizowany w jako inicjatywa Komisji (20%) oraz jako inicjatywa państw cz łonkowskich (80%). Z racji proponowanych proporcji współfinansowania (80 % Wspólnota – 20 % beneficjent) kwotę dotacji zwiększa się proporcjonalnie o udział krajowy.

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Organ współfinansujący Właściwe organy krajowe		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Ogółem
20 %państwa członkowskie	f	0,324	0,324	0,324	0,324	0,324	0,324	0,324	2,268
OGÓŁEM CA w tym współfinansowanie	a+c+d+e+f	1,621	1,621	1,621	1,621	1,621	1,621	1,621	11,347

4.1.2. Zgodność z programowaniem finansowym

☑ Wniosek jest zgodny z istniejącym programowaniem finansowym na cały okres realizacji.

4.1.3. Wpływ finansowy na dochody

☑ Wniosek nie ma wpływu finansowego na dochody.

5. OPIS I CELE

Szczegółowy kontekst wniosku należy podać w uzasadnieniu. W niniejszej części oceny skutków finansowych regulacji należy ująć następujące informacje uzupełniające:

5.1. *Potrzeba, która ma zostać zaspokojona w perspektywie krótko- lub długoterminowej:* Kontynuacja mechanizmu umożliwiającego prowadzenie szkoleń oraz udzielanie pomocy technicznej w celu ochrony euro; zapewnienie ram średniookresowych dla planowania prowadzonego przez państwa członkowskie.

5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Wspólnoty i spójność wniosku z innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia:* Podkreślenie wspólnotowego wymiaru ochrony euro; wzmacnianie współpracy oraz poprawa wiedzy na temat wagi ochrony euro przed fałszowaniem.

5.3. *Cele, spodziewane wyniki oraz wskaźniki związane z wnioskiem w kontekście ABM (zarządzania opartego na zadaniach):* Utrzymanie bieżącego ogólnego poziomu szkoleń i pomocy technicznej w formie działań w ramach programu Perykles.

5.4. Metoda realizacji (indykatywna)

Należy wskazać wybraną metodę/wybrane metody[22] realizacji działania.

☑ ***Zarządzanie scentralizowane***

☑ bezpośrednio przez Komisję

6. MONITOROWANIE I OCENA

6.1. System monitorowania

Komisja zna szczegóły projektów w ramach programu Perykles i okresowo przeprowadza analizę ich realizacji.

6.2. Ocena

6.2.1. Ocena *ex-ante*

Wniosek w sprawie przedłużenia programu Perykles oparto na ocenie programu dotyczącej pierwszych lat jego realizacji. Podsumowano to w sekcji 3 komunikatu (str. 4). Oceniający zalecił zwłaszcza: kontynuację programu przez kolejne cztery lata i przyznanie mu przynajmniej takiego samego budżetu (1 mln EUR rocznie); dostęp do programu należy przede wszystkim zapewnić państwom członkowskim, których udział w pierwszym programie był ograniczony lub które nie organizowały działań w jego ramach, jak również

[22] W przypadku wskazania więcej niż jednej metody, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi" w niniejszym punkcie.

nowym państwom członkowskim. Należy położyć nacisk na szkolenia praktyczne oraz promować wymiany pracownicze i szkolenia specjalistyczne, łącznie ze studiami przypadków. Należy kontynuować rozwój współpracy między instytucjami/organami europejskimi (Komisją/OLAF, EBC i Europolem). Aby umożliwić ocenę skutków programu, w tym jego wpływu na spójność zaawansowanych szkoleń dla wykładowców, oceniający zaleca przygotowanie strategii, przed wejściem w życie nowego programu Perykles.

W przypadku pojedynczych projektów ocenę ex-ante przeprowadza komitet oceniający program Perykles (Komisja).

6.2.2. Działania podjęte w wyniku oceny pośredniej/ex-post (wnioski wyciągnięte z podobnych do świadczeń w przeszłości):

Wniosek w sprawie przedłużenia programu Perykles uwzględnia wnioski oceniającego program (sekcja 3, str. 4), mianowicie:

– program przyczynił się do poprawy świadomości wspólnotowego wymiaru euro oraz poszerzył wiedzę uczestników o powiązanych prawach i instrumentach, zwłaszcza o odpowiednich przepisach prawa wspólnotowego i szerszego prawa europejskiego.

– Większość treści objętych wymianą informacji oraz metodologii/środków została zaprezentowana podczas szeregu warsztatów, spotkań i seminariów.

– Udało się częściowo dotrzeć do grupy docelowej, do której skierowany jest program, g łównie do funkcjonariuszy organów ścigania; udział przedstawicieli sektora banków komercyjnych, specjalistów-prawników lub izb handlowych był niewystarczający.

– Badane działania uznano za odpowiednie i uwzględniające główne cele programu.

– W odniesieniu do kosztów oceniający uznał, że niektóre z projektów były szczególnie kosztowne i zwrócił uwagę na poszczególne pozycje kosztów.

W przypadku pojedynczych projektów beneficjenci każdego z wybranych projektów przedstawiają Komisji sprawozdania końcowe i finansowe. Komisja analizuje te sprawozdania i ocenia, również na podstawie własnego udziału w tych działaniach, sposób ich realizacji oraz ich skutki w celu zbadania czy osiągnięto cele danego projektu.

6.2.3. *Warunki i częstotliwość przyszłych ocen*. Program zostanie poddany niezależnej ocenie w 2013 r., a szczegółowe sprawozdanie z jego realizacji zostanie przesłane do Rady i Parlamentu Europejskiego przed czerwcem 2014 r.

7. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

Dokładne badania prowadzone przez komitet oceniający, debaty na forum odpowiednich grup Komisji oraz analizy finansowe stanowią zabezpieczenia przed nadużyciami finansowymi. Ponadto beneficjentami są agencje rządowe, zazwyczaj organy ścigania, co minimalizuje ryzyko nadużyć

finansowych.

Komisja może przeprowadzić kontrole na miejscu oraz inspekcje realizacji programu zgodnie z rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96[23]. W stosownych przypadkach postępowania wyja śniające prowadzi Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) na mocy rozporz ądzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/1999[24].

Beneficjent otrzymujący dotację operacyjną udostępnia Komisji wszystkie dokumenty uzupełniające, wliczając zbadane przez rewidentów sprawozdanie finansowe dotyczące wydatków poniesionych w czasie roku, na który została przyznana dotacja, przez okres pięciu lat następujących po dokonaniu ostatniej płatności. Beneficjent otrzymujący dotację dopilnuje, aby, gdzie stosowne, dokumenty uzupe łniające, będące w posiadaniu partnerów lub członków zostały udostępnione Komisji.

[23] Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.
[24] Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

8 SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE ZASOBÓW 8.1 Cele wniosku z uwzględnieniem ich kosztu finansowego

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

(Należy wskazać cele, działania i realizacje)	**Rodzaj wyników**	**Średni koszt**	**2007**		**2008**		**2009**		**2010**		**2011**		**2012**		**2013**		**OGÓŁEM**	
			Liczba wyników	Koszt całkowity	Liczba wyników	Koszt całkowity	Liczba wyników	Koszt całkowity	Liczba wyników	Koszt całkowity	Liczba wyników	Koszt całkowity	Liczba wyników	Koszt całkowity	Liczba wyników	Koszt całkowity	Liczba wyników	Koszt całkowity
Cel operacyjny: utrzymanie bieżącego ogólnego poziomu																		
Działanie 1	**Dotacje**																	
- Realizacja 1	Seminaria		7	0,450	7	0,450	7	0,450	7	0,450	7	0,450	7	0,450	7	0,450	49	3,150
- Realizacja 2	Wymiana pracownicza		6	0,300	6	0,300	6	0,300	6	0,300	6	0,300	6	0,300	6	0,300	42	2,100
- Realizacja 3	Analizy – pomoc techniczna		1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	7	0,350
Działanie 2	**KOM**																	
- Realizacja 1	Seminaria		2	0,100	2	0,100	2	0,100	2	0,100	2	0,100	2	0,100	2	0,100	14	0,700
- Realizacja 2	Wymiana pracownicza		1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	7	0,350
- Realizacja 3	Analizy – pomoc techniczna		1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	7	0,350
Suma częściowa na				1,000		1,000		1,000		1,000		1,000		1,000		1,000		7,000
KOSZT OGÓŁEM			18	1,000	18	1,000	18	1,000	18	1,000	18	1,000	18	1,000	18	1,000	126	7,000

8.2. Wydatki administracyjne

8.2.1. Liczba i rodzaj pracowników

Rodzaj stanowiska		Personel, któremu powierzono zarządzanie działaniem przy użyciu istniejących zasobów (liczba stanowisk/pełnych etatów)						
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Urzędnicy lub pracownicy zatrudnieni na czas określony[25] (A3 01 01)	A*/AD	0,25A	0,25A	0,25A	0,25A	0,25A	0,25A	0,25A
	B*, C*/AST	1B 0,25C	1B 0,25C	1B 0,25C	1B 0,25C	1B 0,25C	1B 0,25C	1B 0,25C
Pracownicy finansowani[26] w ramach art. A3 01 02		1END	1END	1END	1END	1END	1END	1END
OGÓŁEM		2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5

Potrzeby związane z zasobami ludzkimi oraz administracyjne zostaną pokryte ze środków przydzielonych służbom zarządzającym w ramach procedury rocznego podziału środków.

8.2.2. Opis zadań związanych z działaniem

Ocena wniosków: zarządzanie komitetem oceniającym, kontakty z wnioskodawcami; udział w imprezach.

Koordynacja: ciągłe monitorowanie realizacji programu Perykles; prezentacje stosownych grup (państwa członkowskie, EBC, Europol); wkład w przygotowanie projektów.

Przygotowanie i wdrożenie działań w ramach programu Perykles z inicjatywy Komisji.

8.2.3. Źródła zasobów ludzkich (stosunek pracy)

(W przypadku podania więcej niż jednego źródła, należy wskazać liczbę stanowisk pochodzących z każdego ze źródeł).

☐ Stanowiska obecnie przypisane do zarządzania programem, które zostaną utrzymane lub przekształcone.

[25] Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

[26] Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

8.2.4. Inne wydatki administracyjne uwzględnione w kwocie referencyjnej (XX 01 04/05 – wydatki na administrację i zarządzanie)

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie (numer i treść)	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5	Rok n+6 i później	OGÓŁEM
1 Pomoc techniczna i administracyjna (w tym związane z nią koszty personelu)								
Agencje wykonawcze								
Pozostała pomoc techniczna i administracyjna								
- wewnętrzna								
- zewnętrzna								
Pomoc techniczna i administracyjna ogółem								

8.2.5. Koszt finansowy zasobów ludzkich i powiązane koszty nieuwzględnione w kwocie referencyjnej

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj zasobów ludzkich	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony (A3 01 01)	0,162	0,162	0,162	0,162	0,162	0,162	0,162
Pracownicy finansowani w ramach artykułu A3 01 02 (personel pomocniczy, oddelegowani eksperci krajowi (END), personel kontraktowy itp.) (należy określić pozycję w budżecie)	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045
Koszt zasobów ludzkich i koszty powiązane (nieuwzględnione w kwocie referencyjnej) ogółem	**0,207**	**0,207**	**0,207**	**0,207**	**0,207**	**0,207**	**0,207**

Kalkulacja – ***urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony***

W razie potrzeby należy odnieść się do pkt 8.2.1

0,25A x 108.000 EUR +1B x 108.000 + 0,25C x 108.000 = 162.000

Kalkulacja – pracownicy finansowani w ramach art. A3 01 02

W razie potrzeby należy odnieść się do pkt 8.2.1

1 END x 45.000

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	OGÓŁEM
XX 01 02 11 01 – podróże służbowe	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,210
XX 01 02 11 02 – spotkania i konferencje								
XX 01 02 11 03 – komitety	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,420
XX 01 02 11 04 – badania i konsultacje								
XX 01 02 11 05 – systemy informatyczne								
2 Inne wydatki na zarządzanie ogółem (A3 01 02 11)	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,630
Ogółem wydatki administracyjne inne niż wydatki na zasoby ludzkie i powiązane koszty (nieuwzględnione w kwocie referencyjnej)	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,630

Kalkulacja – ***inne wydatki administracyjne nieuwzględnione w kwocie referencyjnej***

Podróże służbowe 20 x 1.500 EUR i 4 spotkania x 15.000 EUR